

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **HAMÉ, s.r.o.** se sídlem Kunovice, Na Drahách 814, proti žalovanému **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem v Opavě, Kolářská 13, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2010, č. J. 643/1.30/11/14.3, ve věci správního deliktu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 6. 4. 2011, č.j. 643/1.30/11/14.3, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 2.000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2011, č. j. 643/1.30/11/14.3, jímž bylo k odvolání žalobce

částečně změněno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj se sídlem v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 20. 1. 2011, č. j. 10134/9.21/10/11/14.3-RZ, jímž byla žalobci uložena pokuta za správní delikt na úseku bezpečnosti práce ve výši 100.000 Kč, a povinnost nahradit žalovanému náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč. Změna rozhodnutí správního orgánu I. stupně se týkala změny právní kvalifikace skutku, nikoli výše pokuty. Žalobce se dále domáhal zrušení rozhodnutí orgánu I. stupně.

Žalobce namítá, že rozhodnutí je postaveno na zcela nesprávném skutkovém a právním posouzení věci a je nepřezkoumatelné co do důvodů vydání rozhodnutí a stanovení sankce, když podle žalobce se žalovaný a orgán I. stupně nedostatečně zabýval hodnocením okolností pracovního úrazu, na jehož základě byla kontrola ve výrobním závodě žalobce uskutečněna, následně provedl chybné právní hodnocení a zcela povrchně se vypořádal s objasněním pokuty, když důvody uložení pokuty a její výše v odůvodnění zcela absentují.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby, a k námitce žalobce týkající se nedostatečného odůvodnění ukládané sankce uvedl, že dle jeho názoru napadené rozhodnutí společně s rozhodnutím prvostupňovým obsahuje přezkoumatelnou úvahu ohledně výše uložené sankce.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 10. a 22. 9. a 7. 10. 2010 byla provedena na pracovišti žalobce kontrola inspektorem správního orgánu I. stupně, který zjistil, že žalobce, jakožto zaměstnavatel, nesplnil povinnosti vyplývající z právních a ostatních předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, povinnosti vyplývajících ze zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce. Dne 20. 1. 2011 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým žalobci uložil pokutu ve výši 100.000 Kč za správní delikt podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2005 Sb. kterého se měl žalobce dopustit tím, že jako provozovatel stroje na uzavírání kruhových plechových obalů typ B4 KZK 79, který provozuje ve výrobním závodě v Babicích, neplní povinnosti při zajištění řádného stavu tohoto výrobního zařízení stanovené v § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, ve znění pozdějších předpisů, a v nařízení vlády, kterým stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a používání strojů, technických zařízení, přístrojů a náradí, nař. vl. č. 378/2001 Sb., § 3 odst. 1 písm. a), neboť nesplnil stanovené minimální požadavky na bezpečný provoz a používání daného zařízení v závislosti na riziku vytvářeném daným zařízením a nevybavil stroj dostatečnou zábranou nebo ochranným zařízením v místě, kde existuje riziko kontaktu nebo zachycení zaměstnance pohybujícími se částmi zařízení, v daném případě v místě rotující vyhazovací rozety plechových obalů, ani

nepřijal jiné opatření. Uvedený stav byl zjištěn kontrolou ze dne 7. 10. 2010. Co se týče stanovení výše pokuty, přihlédl správní orgán I. stupně jednak ke společenské nebezpečnosti správního deliktu, kterou spatřuje v neplnění povinnosti, kterou má účastník řízení v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci - zajistit, aby stroje a zařízení, které provozuje, byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci vhodné pro práci, při níž budou používány. Zaměstnavatelům se tak ukládá povinnost nejen pravidelně a řádně udržovat, kontrolovat a revidovat výrobní a pracovní stroje, technická zařízení, dopravní prostředky, přístroje, nářadí atd., ale také předcházet rizikům, odstraňovat je, případně minimalizovat působení neodstranitelných rizik. Přihlédl rovněž k poměrům na straně účastníka řízení, zejména k jeho přístupu k odstranění nebezpečného stavu stroje. Podle databáze RES je veden v kategorii zaměstnavatelů s 500 až 999 zaměstnanci. S přihlédnutím ke shora uvedeným skutečnostem nepovažoval inspektorát za nutné ukládat pokutu ve výši blízké horní hranici stanoveného rozpětí výše pokuty u popsanych správních deliktů, neboť má za to, že i pokuta ve výši, jak je uložena, splní svoji funkci. Proti tomuto rozhodnutí orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, v němž namítal stejné důvody, které následně namítl v žalobě proti rozhodnutí žalovaného. O odvolání žalobce bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného, kterým bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno v právní kvalifikaci správního deliktu, když žalovaný namísto ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 378/2001 Sb., aplikoval ustanovení § 3 odst. 1 písm. d) nařízení vlády č. 378/2001 Sb. Žalovaný do odůvodnění svého rozhodnutí zahrnul závěry správního orgánu I. stupně, zabýval se námitkami žalobce, které žalobce vznesl proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zabýval se výší sankce a kritéria pro její stanovení. V tomto směru doplnil, že za správní delikt podle ustanovení § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2005 Sb. lze uložit pokutu až do výše 1.000.000 Kč a že delikt, kterého se žalobce dopustil, patří z hlediska systematiky zákona o inspekci práce mezi delikty s druhou nejvyšší zákonnou sazbou sankce, dále vzal při posuzování výše sankce v úvahu rovněž nedbalostní formu spáchání správního deliktu a zásadu legitimního očekávání.

Krajský soud nejprve dospěl k závěru, že žaloba je včasná, podána oprávněnou osobou, přípustná a jsou splněny veškeré podmínky pro její projednání. Soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v rozsahu žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou (§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Krajský soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť zcela absentují důvody uložení pokuty a její výše. Podle

ustanovení § 36 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k jejím poměrům, k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí žalovaného i v rozhodnutí správního orgánu I. stupně se správní orgán omezil pouze na obecné odůvodnění výše pokuty, když prakticky pouze citoval některá kritéria z ustanovení § 36 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., aniž by je konkrétně aplikoval na případ žalobce a uvedl své úvahy, které jej vedly k uložení sankce žalobci v konkrétní výši. Pokud správní orgán uvedl, s výjimkou kategorie dle Registru ekonomických subjektů, v níž je žalobce veden, pouze to, že přihlédl při určení výše pokuty „...*k poměrům na straně účastníka řízení, zejména k jeho přístupu k odstranění nebezpečného stroje...*“, aniž by tato kritéria blíže specifikoval, tedy jaké jsou žalobcovy poměry, jaký byl přístup žalobce k odstranění nebezpečného stroje, a jaký vliv tyto zjištěné skutečnosti měly na výši pokuty, tj. zda byly přítěžujícími či polehčujícími okolnostmi, není z těchto obecných tvrzení zřejmé, co tím správní orgán myslí, jak k těmto kritériím při určení výše pokuty přihlédl. Takový postup je v rozporu s citovaným ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu a činí rozhodnutí nepřezkoumatelným. Správní orgán musí každé jednotlivé kritérium pro určení výše sankce konfrontovat s konkrétním případem. Pouze tak lze zjistit, jaké úvahy vedly správní orgán k uložení sankce v konkrétní výši, a jedině tak je možné následně přezkoumat jeho rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů krajský soud, aniž by se zabýval dalšími žalobními body, zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). V souladu s ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. bylo ve věci rozhodnuto bez jednání.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalobce ve sporu, kdy žalobci tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 20. února 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu